

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van
Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe
der Societeyt Iesv**

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 10. Vvort vermaeckt met een Enghels gesangh.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

Vader: Ende de Predicanten verwekten 't volck over al, om vierighlijck sulckx vanden hemel te vraeghen.

Agnes vervoeghde sich, in dit heyligh verfoeck, met de reste, als de minste van alle; haer ghebeden aen Godt op-draeghende, door de gebeden van d'andere, op dat Godt noch eenighen tijdt het leven van soo weerdighen man bewaeren soude, als dit dienstigh soude zijn tot vermeerderinghe van sijn eere ende glorie, ende tot meerdere saligheyt van sijn Hooghweerdigheyt. Ende socht aldermeest Godt hier toe te beweghen, door de groote bermhertigheyt die desen Bisschop aen den armen bethoonde, den welcken de kleyne middelen die hy besat, soo mildelijck aen alle soorten van behoefstige menschen uyt-reyckte.

In dit gebedt sagh sy de ziele van den Bisschop, door de handen der armen, op-genomen, ende voor Godts throon gestelt, alwaer dese ziele vriendelijck van Godt omhelst wiert: maer sy wiert wederom in de handen der armen gestelt, om tot hunnen troost noch eenen kleynen tijdt in dit leven te verblijven. Hier doot wiert haer te kennen ghegheven den uyt-val van haer gebedt: want den Bisschop is dit perijckel van sterven ontkomen: ende is in't volghende jaer op den Feestdagh vanden H. Matthias gestorven.

§. 10. *Wordt vermaect met een Enghels gesangh.*

INde selve maendt inden midden-nacht heel ghesmolten zijnde inde groote zee der Godtheyt, ende als droncken van heet-brandende liefde tot haeren Bruydegom, hoorde sy eenen seer soeten sangh der Enghelen. De reden van dese musiecke was, soo haer docht, . . .

docht, dat een ziele door de handen der Enghelen tot haer eeuwige besittinghe inden hemel in-ghebrocht, ende door de Moeder Godts aen den Sone, door den Sone aen den Vader gheoffert wiert: waer over dese blydschap vande Enghelen bewesen wiert, die sy oock mede smaecte. Verscheyde daghen daer nae bleef sy als verslonden in desen hemelschen sanch, soo dat den uyt-keer tot de schepselen haer seer moeyelijck viel: 't welck haer nochtans noodigh was, om onder de menschen te verkeerem. *Vonder over wonder ist*, seght sy, *dat een ziele hier smaect: waer van alle tonghen moeten swijghen*. Hier van is haer by ghebleven een meerdere ingekeertheit tot Godt, met meerdere vernaerderinghe tot haeren Bruydegom.

§. II. *Haer Schoon-broeder ende den Vader van haer Schoon-broeder, sterven.*

MEt haeren Beminden vereenicht zijnde, heeft sy verstaen, dat den Man van haer Suster in een swaere sieckte soude vallen, ende van dese sieckte sterven. Door dese tijdinghe, die Godt haer toe-fondt, wiert sy onrustigh, door eenighe ongereghelde geneghentheit om desen Swaeger noch langher in't leven te behouden, ter oorsaecke, dat sy eenighe swaerigheden voor-sagh, die haer Suster door sijn aflijvigheit soudem verdrucken. Hier over spreekt sy haere schult, als van eene wederspanningheit tegen den wille Godts: die sy haest gheweert heeft, sich inden Goddelijcken wille over-ghevende.

Haers Susters Schoon-vader viel oock sieck, ende sy verstont wederom van Godt, dat hy insgelijcks van die sieckte soude sterven. Sy vertrock dan naer Wassenbergh,